

۸ مارس به نام روز برابری، آزادی و انسانیت ثبت شده است

(پیام رادیویی رحمان حسین زاده)

۸ مارس امسال جشن ما توده میلیونی زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب و روزعزا و سیه روزی جمهوری اسلامی و سران آن است. زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن

این پیام دیروز پنجشنبه ۶ مارس از بخش کردی رادیو انترناسیونال پخش شد.

کرد. قطعنامه صادر و مطالبات اساسی جنبش رادیکال زنان را مطرح کرد. سراسر شهر را از تراکت و شعار های روز جهانی زن باید پر کرد. شیرینی پخش کرد، آتش روشن کرد و شادی کرد و جشن گرفت. در یک کلام کاری کرد سیمای روز زن بر فضای شهر حاکم باشد. در ۸ مارس امسال بگذار جمعیت میلیونی مردم آزاده در ایران و در کردستان، مراسم و جشن و شادی برپاکنند. و بگذار سران مرتجع جمهوری اسلامی وملا و آخوند و خدم و حشم اندک و حلقه بگوش آنها به نام تاسوعا و عاشورا در گوشه مساجد گریه کنند، سینهنزنی و قمه زنی راه بیندازند و برای عاقبت پیشارویشان خاک بر سر خود بریزند.

برگزار کنیم. نقطه عزیمت باید این باشد، که بیشترین جمعیت در متینگهای بزرگ در خیابانها و پارکها و تفریحگاهها در شهر و بیرون شهر، تجمع کنند. حجاب این سمبل حقارت و سیاهی باید سوزانده شود. به سیاست تحمیلی جداسازی زن و مرد از جانب جمهوری اسلامی پایان داد. ابتکارات سال گذشته سندنجد را دوباره میتوان به دست گرفت. سمینار و سخنرانی در سالنها، در مورد روز جهانی زن، جایگاه و موقعیت آن، آینده مبارزه و برابری طلبانه زن و مرد برگزار

روز جهانی زن را به زنان و مردان آزادیخواه تبریک میگویم. اینروز، روز ما آزادیخواهان و برابری طلبان است. در طول سال این یک روز به نام برابری و انسانیت و آزادی و به نام برابری زن و مرد ثبت شده است. ارزش و احترام این روز را باید گرفت و میگیریم. جا دارد همه ما زنان و مردان هر جا که هستیم، دست در دست هم مراسم با شکوه و بزرگ برگزار کنیم. با تشخیص درست از اوضاع و با ابتکارات لازم، بزرگترین مراسمهای ممکن را

اساس سوسیالیسم انسان است. سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است. منصور حکمت

پلنوم ۱۷ کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران، لیدر حزب را انتخاب کرد

همانطور که در اعلامیه برگزاری پلنوم ۱۷ آمده است، کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران کورش مدرسی را بعنوان لیدر حزب برگزیده است. از طرف نشریه ایسکرا به رفیق کورش مدرسی تبریک میگوئیم و برای او و حزب کمونیست کارگری ایران در انجام وظایف و فعالیتهای خطیری که پیشاروی دارند، آرزوی موفقیت میکنیم.

هشت مارس، علیه

تهدیدات جنگی

ژاندارمهای جهان

ایرج فرزاد

هشت مارس امسال در ابعاد جهانی، و مراسمهای آن الزاما رنگ و بوی دیگری بخود خواهد گرفت.

بوش مدام بر طیل میلیتاریسم میکوبد و گوشش بدهکار خواست و اعتراض دهها میلیونی مردم در گوشه و کنار جهان نیست. بازیابی مقام ژاندارمی بر جهان و صدارت بر اروپا بعد از فروپاشی دیوار برلین، راست ترین جناح بورژوازی آمریکا را واداشته است تا بهرقیمت چهره یک دنده، میلیتاریسم صرف و لشکرکشی بهرقیمت را از جانی در برابر بشریت متمدن بگیرد. خلع سلاح رژیم صدام حسین و نابودی سلاح کشتار

صفحه ۲

اطلاعیه پایانی پلنوم هفدهم

کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران

صفحه ۳

آمریکا، جنگ و فقط جنگ

صفحه ۳

زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن!

آزادی زنان معیار

آزادی جامعه است

صفحه ۲

اعتصاب کارگران سد کارون

صفحه ۴

و راهپیمائی کارگران قائمشهر

اعلامیه کانون

دفاع از حقوق

زنان در کردستان

به مناسبت

۸ مارس

تهاجم سرکوبگران

به صفوف کارگران

نختاب و تومات تبریز

صفحه ۴

رادیو انترناسیونال

هر شب

۹ تا ۹ و ۴۵ دقیقه

بوقت تهران

۴۱ متر برابر با

۷۴۹۰ کیلوهرتز

تلفن:

۰۰۴۴ ۷۷۱ ۴۶۱ ۱۰۹۹

اطلاعات و پیامگیر رادیو:

۰۰۴۴۲۰۸۹۶۲۲۷۰۷

روزهای پنجشنبه

نیم ساعت به

زبان کردی

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

تظاهرات ۸ مارس، تهران ۱۹۸۰

آزادی زنان معیار آزادی جامعه است

علیه تبعیض و نابرابری انسانها تعلق دارد. برابری و رفع تبعیض یک اصل بنیادی جامعه آزاد سوسیالیستی است که با سرنگونی نظام تبعیض گر طبقاتی سرمایه داری ممکن خواهد شد. حزب کمونیست کارگری خواهان برابری کامل و بی قید و شرط زن و مرد در حقوق مدنی و فردی و لغو کلیه قوانین و مقرراتی است که ناقض این اصل است. ۸ مارس روز جهانی زن را به روز اعتراض جهانی علیه تمامی اشکال ستم بر زن تبدیل کنیم.

زنده باد ۸ مارس
روز جهانی زن!زنده باد آزادی،
زنده باد برابری!

حزب کمونیست
کارگری ایران

۱۸ فوریه ۲۰۰۳
۲۹ بهمن ۱۳۸۱

۸ مارس روز جهانی زن، روز اعتراض ما به هر شکلی از ستم بر زن، روز ابراز انزجار از موقعیت فرودست زن است. محرومیت و ستم بر زن، نابرابری زن و مرد یک صفت مشخصه جهان کنونی است. حتی در مهد تمدن جهان معاصر سرمایه داری هم سهم اکثریت عظیم زنان تبعیض و نابرابری است. در جوامعی که نفوذ مذهب و سنت های کهنه بر نظام سیاسی و اداری و فرهنگی جامعه عمیق تراست، ستمکشی زن و بیحقوقی و فرودستی او در آشکارترین و زمخت ترین اشکال خودنمایی میکند.

منشاء خشونت و ستم و بی حقوقی زن هر چه بوده باشد، از هر منفعت تاریخی سرچشمه گرفته باشد، هر بهانه و خرافه و تعصب پوسیده‌ای منشأ آن باشد، امروز ستم بر زن اساسا ریشه در ملزومات و مصالح اقتصادی و سیاسی جامعه سرمایه داری و بازار و سود و انباشت سرمایه دارد. جامعه‌ای که بر مبنای نابرابری انسانها بنا شده است خود نابرابری و

زنان و مردان آزادیخواه
حزب کمونیست کارگری برای برقراری کامل و بدون قید و شرط زن و مرد و آزادی زن در تمامی شئون مبارزه میکند. این حزب به صف مقدم جنبش برابری طلبی و مبارزه اجتماعی

زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن!

زنان و مردان آزادیخواه
زنان و مردان آزادیخواه در تهران و اصفهان، تبریز و مشهد،
گرمانشاه و کردستان، خوزستان و گیلان و مازندران

شنبه، روز جهانی زن، روز اعتراض به نابرابری است. روزهای جمعه و شنبه، خیابانهای شهرهای ایران، پارکها و تفریحگاهها در سراسر ایران باید شاهد حضور میلیونی شما باشد. خیابانها و پارکها و مراسمهای جمعه و شنبه باید شاهد حضور قدرتمند مردم آزادیخواهی باشد که تحقیر نمیخواهند، ستم و نابرابری نمیخواهند، حکومت سرکوبگر و مذهبی نمیخواهند. جمعه و شنبه روز جشن میلیونی مردم است، روز اعتراض سراسری به هرگونه نابرابری است، روز نه گفتن به رژیم اسلامی و هرگونه تحقیر و بیحقوقی است. روز دور انداختن و به آتش کشیدن حجاب، سمبل بردگی و بیحقوقی است. به هشت مارس بپیوندید.

حزب کمونیست کارگری ایران، به شما زنان و مردان آزادیخواه در سراسر ایران درود میفرستد و شما را فرامیخواند که با تمام قوا در تجمعات هشت مارس شرکت کنید. روزهای جمعه و شنبه امسال میتواند به روزهایی تاریخساز تبدیل شود. زن و مرد، دختر و پسر دست در دست هم از خانه ها بیرون بیایید و در دفاع از برابری بی قید و شرط زن و مرد، در دفاع از حرمت و آزادی خود، روز جهانی زن را به یک روز تاریخی علیه حکومت زن ستیز اسلامی تبدیل کنید.

زنده باد ۸ مارس، ۱۷ اسفند، روز جهانی زن!
زنده باد آزادی، زنده باد برابری!

حزب کمونیست کارگری ایران
۶ مارس ۲۰۰۳، ۱۵ اسفند ۱۳۸۱

هشت مارس، علیه تهدیدات
جنگی ژاندارمهای جهان

بی تفاوت بگذرد. برخی از شبه سوسیالیستها که در مخیله شان، زن و جنبش برابری طلبی هشت مارس بعنوان جنبش "ضعیفه‌ها" و حداکثر یک جنبش "فمینیستی" حک شده است، فراخوان به مبارزه علیه تهدیدات جنگی آمریکا را بخاطر بی دفاع بودن "زن" در کنار معصوم و بی دفاع بودن "کودک" قرار داده اند. جنبش برابری طلبی هشت مارس، یک جنبش قدرتمند و پایه مهمی علیه بنیانهای استثمار سرمایه داری و جنگ و میلیتاریسم امپریالیستی است. این جنبش به اعتبار خود میتواند و باید در برابر تصویر سیاهی که محافل راست بورژوازی آمریکا و حکومت بوش و سرسپرده او، بلر، در برابر بشریت گرفته اند بایستد، مردم به خیابان آورد، بسیج کند و تصمیمات خطرناک یک مشت بی مسئولیت و ماجراجوی میلیتاریست را خنثی کند. مراسم هشت مارس سال ۲۰۰۳ میتواند بر پتانسیل جنبش ضد جنگ رنگ و جلای رادیکال، انقلابی و برابری طلبانه و انسانی بزند. صف میلیونی جهان متمدن، میتواند و باید در مراسم پرشکوه هشت مارس درکنار مبارزه علیه تبعیض و آپارتاید جنسی و حاکمیت مذهب و مردسالاری و هر شکل دیگری از ستم بر زن در پهنه این کره خاکی، وسیعتر و مصمم تر زمین را نیز زیر پای میلیتاریسم و ژاندارم بازی بوش و بلر داغ کند.

۶ مارس ۲۰۰۳

جمعی، ظاهرا پوشش این قلدری است. اما حتی نمایشی بودن خود همین بهانه گیریها و نشان دادن دورنمای خونین یک جنگ ویرانگر بعنوان "دمکراسی" آقای بوش، مانع از این نمیشود که رو درروی جهان متمدن و بشریت اعلام کنند که جنگ را بهر قیمت باید آغاز کنند. جنبش برابری طلبی، با یک تهدید جدی و خطری که احتمال حمله نظامی آمریکا به مردم عراق ایجاد کرده است روبروست. اگر پارلمان ترکیه رای به مخالفت با حضور نیروی نظامی آمریکا دهد و به طمع انداختن رژیم ترکیه با ۲۶ میلیارد دلار وام و کمک بلاعوض راه بجائی نبرد، ارتش ترکیه که همواره و در لحظات تعیین کننده، با اعلام وفاداری به آمریکا زیر پارلمان و کابینه و دولت و هر جلوه افتخار "دمکراسی" پارلمانی زده است، دارد کار خود را میکند و علامت داده است که برای "کودتا"، مثل همیشه، آماده است. در این مورد نیز رئیس ستاد نظامیان ترکیه، ترکیبی گویا از شوینیسم دیرین طبقه حاکم ترکیه و سرسپردگی به جناح حاکم بورژوازی آمریکا را بدست داد. این پروسه و نمایش با اینحال کمترین تاثیریری در شیففتگان "دمکراسی" و معنای عملی آن در عالم سیاست را نخواهد داشت. احتمال یک جنگ به مراتب ویرانگر و مخرب تر از جنگ خلیج در سال ۹۱ دارد نزدیک و نزدیکتر میشود. جنبش برابری طلبی، مراسم هشت مارس و روز جهانی زن، نمیتواند از این مهم و از خطری که مدنیت را در منطقه تهدید میکند و جهان متمدن را به ریشخند گرفته است،

آمریکا، جنگ و فقط جنگ

ایرج فرزاد

در جریان جنگ خلیج در سال ۱۹۹۱ بوده اند و مورد سوم چراغ سبز دادن به ترکیه است برای وارد کردن تعدادی در حدود ۴۰ هزار نفر از ارتش ترکیه به خاک کردستان عراق. قبلا محمود عثمان از سیاستمداران دیرین پارتی و مشاور ملامصطفی و متعاقبا هوشیار زبیری از دفتر سیاسی همان حزب، مشابه این نگرانی و احساس "خیانت" از جانب آمریکا به "کردها" را طرح کرده بودند. کلمات جادویی جالبی است: احساس خیانت آمریکا به کردها! به عبدالله مهتدی هم در سال ۹۱ در جریان جنگ خلیج و طلوع خونین نظم نوین جهانی، همین احساس دست داد. بشریت از نظر ناسیونالیسم کرد، همین جایگاه را دارد و بس. اما، سامی عبدالرحمن، در بیان احساس "کردی" خویش قدری بیش از حد معمول قضیه را دراماتیزه کرده است.

سال ۱۹۷۵ ملامصطفی، متعاقب کنفرانس الجزایر و توافقات شاه و صدام حسین، در سر راه خود به آمریکا همراه با یک مامور سیا، در مصاحبه ای با روزنامه اطلاعات چاپ ایران که به عکس او با پایپون و کت و شلوار و پیپ لای لب، و نه لباس کردی و جامانه و سیگار دست پیچ "کردی" مزین بود، چنان احساسی نداشت و گفت: "قسمت" چنین بوده است! تنها غبطه ای که ملامصطفی خورد این بود که ممکن است حتی پس از "ناش بتال"، "کمونیستهای" خود را پنهان کرده و از تیررس او دور شده باشند و یا توسط سازمان "پاراستن" (امنیت) "شورش"، شناسائی نشده باشند. ملامصطفی چنان احساس خیانتی از آمریکا ندید!

در جنگ خلیج "جیمز بیکر"، وزیر خارجه بوش پدر، صریح و پی پرده اعلام کرد که در طرح آمریکا هیچ جانی برای هیچ نوع حکومت "کردها" وجود خارجی ندارد. و در جنگ احتمالی کنونی نیز از مدتها قبل و با اجازه و توافق احزاب حاکم ناسیونالیست کرد در کردستان عراق، دولت ترکیه مجاز شمرده

پاول کروگمان، که یک ستون نویس مجله نیویورک تایمز و مفسر فصلنامه "امور خارجی" است، روز ۲۱ فوریه در مقاله‌ای برای نشریه *kurdish observer* تمثیل جالبی بکار برده است. او نوشته است آمریکا در جنگ اول و دوم جهانی دو سیاست متفاوت بکار برد. در جنگ اول، با طرح *marshall* (مارشال)، از شکست خوردگان در جنگ برای بازسازی کشورهای فاتحین طلب غرامت کرد. در جنگ دوم در برابر تهدید "کمونیسم"، هم به فاتحین و هم به مغلوبین جنگ مبالغ عظیمی کمک کرد. در جنگ احتمالی با عراق، اما، بحثی از بازسازی و غرامت و طرح مارشال نیست، از نظر کروگمان طرح بوش فقط و صرفا *martial* (مارشالیال، نظامی) است. کروگمان نوشته است حکومت بوش حتی نیازی نمی بیند که به اعلام وفاداری صوری به سرنگونی صدام حسین و جاننشینی آن با یک حکومت "دمکراتیک" ادامه دهد و به طریق اولی بحثی از هیچ نوع بازسازی اقتصادی و حفظ شالوده یک مملکت در میان نیست. هدفی صرفا و فقط نظامی و حمله نظامی حتی بدون هیچ وعده تغییرات سیاسی. شاید فقط تعویض صدام حسین و چند مهره بالای حکومت بعث، همین و فقط همین. این واقعیت را احزاب ناسیونالیست کرد حاکم بر سلیمانیه و اربیل، نمیتوانند بفهمند.

سامی عبدالرحمان معاون مسعود بارزانی در حزب دمکرات کردستان عراق، روز ۶ مارس ۲۰۰۳ از "خیانت" سه باره آمریکا به "کردها" اسم برده است. موارد پیشین از نظر او، خیانت‌های آمریکا به ملامصطفی در سال ۱۹۷۵ و نیز

شده بود که از "منافع خود" در کردستان عراق دفاع کند! بر سر "احساس خیانت" بین ناسیونالیست‌ها شکاف افتاد، پارتی دمکرات بارزانی که حکومت خود را مستقیما مورد تهدید ارتش ترکیه میبیند، در این توهم است که گویا میتواند علیه ترکیه و موافق با آمریکا ظاهر شود. در این راستا اگر یک تظاهرات فرمایشی هم علیه ترکیه در اربیل سازمان میدهند، کسی کمترین نشانی از مخالفت با جنگ احتمالی و حتی شعاری علیه جنگ نه به زبان کردی و نه عربی و انگلیسی نمی بیند. جلال طالبانی که فعلا دل به حمایت جمهوری اسلامی بسته است، حکومت خود در سلیمانیه را در صورت ورود ارتش ترکیه در معرض خطر بالفعل نمی بیند. عبدالله مهتدی هم که وردست اوست این بار فاقد حس خیانت آمریکا به کردها درآمده است، ظاهرا وزنه نیروی "آزادبیشخ" آمریکا نزد اتحادیه میهنی جلال طالبانی و شرکا، به حس خیانت به کردها فعلا میچرید!

اما این احساس که گویا در مقاطع مهم به سران "کردها" دست میدهد، روی دیگر سرسپردگی و پرتاب شدن به دامن آمریکا و سیاستها و طرحهای سیا و پنتاگون است. در رابطه با تهدیدات فعلی آمریکا، چه در کنفرانس واشنگتن، چه در صلاح الدین و چه در لندن، اینها همراه با باقر حکیم و یکی دو افسر رده بالای گارد ریاست جمهوری بعنوان "اپوزیسیون" تایید کردند که از سرنگونی رژیم صدام دست بردارند و بجای آن یک حکومت منبعث از اسلام و بر اساس فدرالیسم قومی و با شرکت همین مهره های حاکم بگذارند. هم آمریکا و هم ژنرالهای ترکیه در جریان "ملاحظات" دوستان قرار گرفتند، بارها دید و بازدید شد و همه چیز طبق "منافع" طرفهای درگیر رفع و رجوع شد. بحث خیانت آمریکا به کردها مقامات آمریکا را تحریک نمیکند که از نقشه های مورد تایید و تاکید چند باره شده دست بردارند و یا احتمالا ترکیه را از نقشه خود بازدارند. تنها نتیجه تبعی این دست و پا زدن‌ها، تفرقه بیشتر در صفوف حکام در معرض فروپاشی احزاب ناسیونالیست و دامن زدن به احساسات کینه جوینان درپاکسازیهایی قومی است. پارتی دمکرات مدتی کوتاه از افتتاح مجدد پارلمان کذائی نگذشته، در یاس و ناامیدی از "خیانت" جلال

اطلاعیه پایانی پلنوم هفدهم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران

پلنوم هفدهم کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری ایران در روزهای ۱۰ و ۱۱ اسفند ۱۳۸۱ (۱ و ۲ مارس ۲۰۰۳) با شرکت ۲۹ نفر از اعضای کمیته مرکزی، ۲۷ نفر از اعضای مشاور کمیته مرکزی و هیاتی از کمیته مرکزی حزب کمونیست کارگری عراق تشکیل شد. پلنوم با سرود انترناسیونال و یکدقیقه سکوت بیاد منصور حکمت و جانبختگان راه سوسیالیسم کار خود را آغاز کرد. اولین دستور پلنوم گزارش عملکرد حزب و ارزیابی از موقعیت کنونی حزب بود. در این بخش علاوه بر گزارش کتبی ارگانهای مختلف که در اختیار پلنوم قرار داده شده بود، کورش مدرسی رئیس دفتر سیاسی و حمید تقوایی دبیر کمیته مرکزی طی سخنرانی‌های خود موقعیت حزب را مورد بحث قرار دادند. در این بحث هر دو سخنران بر پیشرفت‌های قابل مشاهده حزب و گسترش دامنه نفوذ آن در جامعه و تاثیر آن بر جنبش سرنگونی علی‌رغم موقعیت سختی که حزب بدنبال از دست دادن منصور حکمت داشته است، تاکید کردند. سخنرانان و شرکت کنندگان در پلنوم پیرامون مسائل اجتماعی و سیاسی که حزب در دوره سقوط جمهوری اسلامی و قرار گرفتن امر سازماندهی انقلاب و تصرف قدرت سیاسی در مقابل خود دارد به تفصیل بحث کردند.

سپس حمید تقوایی بحثی تحت عنوان تحولات ایران و چشم‌انداز تصرف قدرت سیاسی در ایران ارائه کرد. وی ویژگیهای جنبش سرنگونی و نقش حزب در رهبری و به پیروزی رساندن آنرا بررسی کرد.

دستور بعدی پلنوم سازمان ارگانهای رهبری حزب بود. در این دستور پلنوم بعد از بحث و تبادل نظر در این مورد، طرح سازماندهی ارگانهای رهبری حزب مصوب پلنوم دهم کمیته مرکزی حزب را مجددا مینا قرار داد.

در ادامه پلنوم کورش مدرسی را بعنوان دبیر کمیته مرکزی (لیدر) انتخاب کرد. همچنین ۱۹ نفر به عضویت دفتر سیاسی انتخاب شدند: مینا احدی، فاتح بهرامی، حمید تقوایی، علی جوادی، مجید حسینی، رحمان حسین‌زاده، عبدالله دارابی، شهلا دانشفر، صالح سرداری، ثریا شهابی، فاتح شیخ، مصطفی صابر، ایرج فرزاد، اصغر کریمی، اسد گلچینی، آذر ماجدی، حسین مرادیگی (حمه سور)، آذر مدرسی و مریم نمازی.

در اولین نشست دفتر سیاسی، بلافاصله بعد از پلنوم، حمید تقوایی با توافق آراء بعنوان رئیس دفتر سیاسی انتخاب شد. دفتر سیاسی به دبیر کمیته مرکزی فرصت داد تا ظرف دو هفته هیات دبیران را برای کسب رای اعتماد به دفتر سیاسی معرفی کند.

پلنوم در میان شوق و ابزار احساسات گرم شرکت کنندگان و با شعار زنده باد منصور حکمت، زنده باد سوسیالیسم، زنده باد حزب کمونیست کارگری و با سرود انترناسیونال، به کار خود پایان داد.

حزب کمونیست کارگری ایران

۳ مارس ۲۰۰۳، ۱۳ اسفند ۱۳۸۱

طالبانی، امید به چنگ زدن به احساسات قومی و مقاومت در جریان تاخت و تازهای ارتش "ترک" در منطقه فعلا تحت سلطه خود بسته است.

در هر حال بعد از سه نقطه عطف سالهای ۱۹۷۵ و ۱۹۹۱ و سال ۲۰۰۳ در ماهیت و جایگاه ناسیونالیسم کرد، جا دارد

۷ مارس ۲۰۰۳

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

تهاجم سرکوبگران به صفوف کارگران نختاب و تومات تبریز

کارگران نختاب و تومات تبریز، روز چهارشنبه ۱۴ اسفندماه باردیگر در خیابانهای این شهر دست به راهپیمایی و تظاهرات زدند. کارگران شعار میدادند "ما حقمان را میخواهیم" هشت ماه است حقوقمان پرداخت نشده" و شعارهای دیگری که اعتراض آنها به پرداختن دستمزدها و اخراج را بیان میکرد. کارگران این دو کارخانه در منطقه "سیدآباد" که این کارخانه ها در آنجا قرار دارند راهپیمایی را آغاز کردند. هر آن بر تعداد کارگران افزوده میشود. مسئولین کارخانه ها با دیدن صفوف خشمگین کارگران نیروهای سرکوبگر جمهوری اسلامی را فراخواندند و بلافاصله چند خودرو حامل نیروهای رژیم به منطقه وارد شده و کارگران را به محاصره در آوردند. حمله پلیس آغاز شد. کارگران همچنان شعار میدادند و با خشم فریاد میزدند "ما حقمان را میخواهیم ما دستمزدمان را میخواهیم". حمله سرکوبگران شدت گرفت و کارگران مقاومت میکردند. بنا به گزارش در این درگیری که مدتی ادامه یافت تعدادی از کارگران زخمی شدند.

یادآوری کنیم که کارگران نختاب و تومات بارها برای گرفتن دستمزدهای خویش دست به تظاهرات و راهپیمایی زده اند. از جمله روز ۱۱ اسفند ماه کارگران هر دو کارخانه همزمان با طرح خواست پرداخت فوری دستمزدهای معوقه راهپیمایی کردند و روز ۱۹ بهمن ماه نیز راهپیمایی کارگران نختاب با یورش سرکوبگران جمهوری اسلامی مواجه شد.

حزب کمونیست کارگری ایران از مبارزات کارگران نختاب و تومات پشتیبانی میکند و همه کارگران و مردم را فرا میخواند تا از این کارگران بهر شکل ممکن دفاع کنند. نپرداختن دستمزد کارگران یک جرم جنایی است. این حق بی چون و چرا و برسمیت شناخته شده کارگران است که دستمزدهای خویش را به موقع و بدون تاخیر دریافت کنند. حکومت اسلامی با یورش به صف کارگرانی که دستمزد پرداخت نشده خویش را میخواهند و با دفاع از کارفرمایان مفتخور و جنایت کار، خود اعتراف میکند که کارگران و مردم برای دستیابی به ساده ترین حقوق خویش ناچارند این حکومت جانپان اسلامی را بزیر کشند.

مرگ بر جمهوری اسلامی

آزادی برابری حکومت کارگری

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۵ اسفند ماه ۱۳۸۱

۶ مارس ۲۰۰۳

حزب کمونیست کارگری را از نظر مالی کمک کنید!

کمیته کردستان

دبیر کمیته:

رحمان حسین زاده

Email:

r_hoseinzadeh@yahoo.com

تلفن: ۰۰۴۶۷۳۹۸۵۵۸۳۷

مسئول دبیرخانه:

محمد آسنگران

تلفن: ۰۰۴۹۱۷۸۵۱۹۹۶۰۵

Email:

asangaran@aol.com

یک دنیای

بهتر،

برنامه حزب

کمونیست

کارگری

را بخوانید!

سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است

Centre for the Defense of Women's Rights in Kurdistan

کانون دفاع از حقوق زنان در کردستان

با شعار نه به حجاب اجباری! نه به جداسازی!
روز ۸ مارس به میدانها بیایید!

زنان و مردان مبارز!

۸ مارس روز نمایش همبستگی زنان و مردانیست که برای برابری و آزادی مبارزه میکنند. در این روز به همه فرهنگهای زن ستیز، همه سنتها و قوانین اسلامی و ارتجاعی مردسالارانه باید اعتراض کرد و همصدا با جنبش رهایی زنان در سراسر جهان برای جهانشمولی حقوقمان یکی شویم.

حجاب، سنبل بردگی زن و آپارتاید جنسی در جمهوری اسلامی عرصه‌های کلیدیست که در طول عمر جمهوری اسلامی شما در ایران با آن در جنگ و ستیزید. به فراخوان سازمان آزادی زن پیوندید و علیه حجاب اجباری و آپارتاید جنسی صفوف خود را سازمان دهید. در روز هشت مارس حجابها را به رسم هر ساله بسوزانید، پرت کنید و خیابانها و کوچهها را مملو از قطعنامهها و شعارهایتان کنید. با برگزاری سمینارات و سخنرانیها سراسر شهر را با خود همصدا کنید!

ما همچنین با خطر یک جنگ بزرگ روبرو هستیم که لز قرار معمول ژاندارمهای نظامی آمریکا خواب برپا کردن جنگ ویرانگری را علیه مردم عراق تدارک دیده‌اند. باید مراسم هشت مارس و مبارزه برای امر برابری را به اعتراض علیه سناریو مدعیان مقام ژاندارمی برجهان و سلطه بر سرنوشت و مقدرات مردم پیوند بدهیم و در روز جهانی زن با یک نه بزرگ به جنگ علیه مردم عراق به میدان بیاییم.

زنده باد آزادی و برابری!

هلاله طاهری

کانون دفاع از حقوق زنان در کردستان

۱۴ فوریه ۲۰۰۳

Co-ordinator: Halale Taheri

halale_taheri@yahoo.com

Tel: 0046 73 616 22 11

Fax: 0015014231958

CDWK

Box 15 203

104 65 Stockholm

Sweden

اعتصاب کارگران سد کارون و راهپیمایی کارگران تلار قائمشهر کارگران خواهان پرداخت فوری دستمزدهای خویش هستند

بودند که فرماندار در جمع آنها حاضر شده و به مسائل آنها پاسخ گوید. کارگران نساجی تلار بیش از سه ماه است که دستمزدهای خویش را دریافت نکرده اند.

به گزارش روزنامه های ایران کارگران شرکت نساجی تجارت نیز در اعتراض به تعویق هشت ماهه در پرداخت دستمزدهایشان در مقابل شرکت سرمایه گذاری شاهد دست به تحصن زده اند.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۵ اسفند ۱۳۸۱

۶ مارس ۲۰۰۳

اعتصابی همه جانبه و نامحدود دست خواهند زد.

بنا به گزارشی دیگر کارگران کارخانه نساجی تلار قائمشهر با راهپیمایی در سطح شهر و شعار دادن بر علیه کارفرما اعتراض و خشم خود نسبت به عدم پرداخت دستمزدهایشان را ابراز داشتند. کارگران ابتدا در محوطه کارخانه تجمع کردند و بعد با سردادن شعار به سوی فرمانداری این شهر حرکت کردند. در مسیر راه بسیاری از مردم از آنها به شیوه های مختلف ابراز همبستگی میکردند. راهپیمایان سپس در برابر فرمانداری قائمشهر جمع شدند و با شعار دادن و سخنرانی خواهان پرداخت فوری دستمزدهای خویش شدند. کارگران خواهان این

اعتصاب کارگران سد کارون و راهپیمایی کارگران تلار قائمشهر کارگران خواهان پرداخت فوری دستمزدهای خویش هستند

کارگران سد کارون (۳)، روز چهارشنبه ۱۴ اسفند ماه در اعتراض به تعویق در پرداخت دستمزدهایشان دست به اعتصاب زدند. کارگران ۴ ماه است دستمزدهایشان را دریافت نکرده اند. کارفرما ابتدا به تهدید کارگران به گسیل نیروهای سرکوب متوسل شد و بعد که متوجه شد کارگران مصممند به اعتصاب ادامه دهند دو روز مهلت خواست. کارگران تهدید کرده اند که در صورت عدم پرداخت دستمزدهایشان به